

tidligere ikke er fastsat nogen forældelsesregel».

Hertil slutter også professor Henrik Zahle sig i Dansk Forfatningsret, foreløbig udgave, 1986, bind 1, side 257, hvor følgende anføres:

»Grundloven indeholder ikke nogen forældelsesregel. Selv om ældre forhold således også kan have betydning, kan der dog på den anden side ikke ses bort fra det *tidsmæssige* forhold mellem handling og eventuel indtræden i Folketinget, sml. kommunal valglov § 2, stk. 2.«

D. Om tidligere tilfælde, hvor medlemmer af Folketinget er blevet straffet, henvises til oversigten i udvalgsbetænkningen af 28. juni 1983, afsnit 18, jf. Folketingstidende 1982-83, tillæg B, sp. 2895 (optrykt som bilag 3). Udvalget til valgs prøvelse har siden da behandlet et yderligere antal tilfælde uden at finde, at de pågældende medlemmer havde mistet deres valgbarhed, og har herefter afgivet beretning om sagerne, jf. afsnit 18, pkt. a. Herudover er alene afgivet indstillingerne af 28. juni 1983 og 3. februar 1984 vedrørende Mogens Glistrup.

E. Om Mogens Glistrups valgbarhed udtales følgende:

Et *flertal* (Henning Rasmussen (S), Baadsgaard (S), Torben Lund (S), Tastesen (S), Pia Gjellerup (S), Dorte Bennedsen (S), Annelise Gotfredsen (KF), Lizzie Lichtenberg (KF), Else Theill Sørensen (KF), Kai Dige Bach (KF), Elsebeth Kock-Petersen (V), Henrik Toft (V), Skrumsager Skau (V), Emmert Andersen (CD), Inger Stilling Pedersen (KRF) og Dagmar Mørk Jensen (RV)) betragter det fortsat med megen alvor, at et medlem er fundet skyldig i de omhandlede forhold og herfor er idømt en så alvorlig straf som omtalt ovenfor.

Flertallet lægger vægt på, at fængselstraffen nu er afsønet, og at der er udvist god vilje til at afvikle bøden gennem overholdelse af indgåede aftaler om betaling. Der er herudover lagt vægt på den tid, der er hengået, siden lovovertrædelsen fandt sted.

Som følge af sine overvejelser har flertallet fundet, at der nu foreligger sådanne momenter i den konkrete sag, at man ud fra en sam-

let vurdering mener, at Mogens Glistrup må godkendes som medlem af Folketinget.

Et *mindretal* (Agerschou (SF), Leif Hermann (SF) og Bjørn Poulsen (SF)) bemærker: Allerede fordi Mogens Glistrup har udstået fængselsstraffen samt under hensyn til, at bødestraffen er under afvikling, findes han valgbar til Folketinget.

Et *andet mindretal* (Glistrup (FP)), som er enig i flertallets og det første mindretals konklusion, udtaler:

I et demokrati er det en farlig og usædvanlig sag, hvis et folketingsflertal indlader sig på at underkende vælgerens afgørelse. Betænelighederne formindskes ikke af, at denne vælgerafgørelse nu er gentaget ved 7 folketingsvalg i træk.

For at Folketinget kan være berettiget til at tilsidesætte vælgerne, er det ifølge udformningen af grundlovens § 30, stk. 1, den afgørende betingelse, at det med rimelig sikkerhed må konstateres, at det almindelige omdømme i september 1987 vedrørende nogle i 1967-1973 foretagne handlinger skulle være særdeles stærkt belastende for den valgte. Enhver virkelighedsnær behandling af dette spørgsmål må standse ved, at ingen med nogen sikkerhed nu, 14-21 år efter handlingernes foretagelse, kan konstatere noget almindeligt omdømme som omtalt i grundloven. Det ville jo bl.a. forudsætte, at der nu skulle eksistere et almindeligt kendskab til handlingernes nærmere indhold.

Juridisk er det derfor hævet over enhver tvivl, at grundlovens § 30 ikke giver Folketinget adgang til at forkaste den afgørelse, vælgerne traf den 8. september 1987. Skete det alligevel, tiltog Folketinget sig en kompetence, som den gældende grundlov ikke har givet Folketinget, og som en forfatning i et folkestyre forhåbentlig aldrig vil give noget parlament.

I øvrigt henvises til mindretallets udtalelser i betænkning af 28. juni 1983, til indlæg i folketingsdebatten den 1. juli 1983, til bilag 10 til betænkning af 3. februar 1984 og til mindretallets indlæg i folketingsdebatten den 6. februar 1984.

Et *tredje mindretal* (Svend Andersen (S)) finder, at Mogens Glistrup fortsat ikke kan anses for valgbar til Folketinget og afgiver